

Vi er farlige!

Taler

Carl Ivar Hagen

Dato

12 april 1985

Sted

Stavanger

1 Partifeller!

- Jeg står i dag foran dere som en fryktelig fyr. Noe må jo være "fali" med både meg og partiet vårt. Hvis vi kommer på vippen etter valget til høsten, så fnyser
5 jo både Johan J. Jacobsen og Kjell Magne Bondevik ved tanken på "å veksle noen ord med meg". Så vi må være "fali'e" vi! Huff og huff, slikt går da ikke an. Kan det komme noe godt ut av å snakke med oss da? Ja, tenk det kan det. Vi kan få klarlagt de spilleregler som må gjelde i en situasjon med en mindretallsregjering som er avhengig av støtte fra et flertall i Stortinget fra sak til
10 sak. Vi kan få klarlagt om saker skal finne sin avklaring i Stortingets komiteer eller i plenumsmøtene, eller kanskje av og til gjennom visse forhåndsdrøftelser mellom regjeringen og Fremskrittspartiet. I selve spørsmålet om hva slags regjering vi skal ha, er det ikke behov for noen drøftelser. Vi står fast på at vi ikke ønsker å se snurten av Gro i regjeringsbygget og vil aldri bidra til at det skjer.
15 Men det må vel være klart at selv statsminister Willoch ikke kan bruke kabinettspørsmål i enhver sak, selv om tippeoverskuddssaken ikke lover særlig godt. Men dengang som i fremtiden vil nok et Willochs kabinettspørsmål ikke være rettet mot oss, men mot et av mellompartiene. Og da vil en ren Høyre-regjering være en mulig utgang, og tross alt er en ren Høyre-regjering det nest
20 beste etter en ren Fremskrittsparti-regjering, så det vil vi ikke ha noe imot.

- Er vi egentlig så farlige? Ja, det skal jeg si vi er! Vi er farlige for alle de som fratar enkeltindividet dets frihet, fratar enkeltindividet dets selvrespekt, fratar enkeltindividet dets uavhengighet, og fratar enkeltindividet dets rett til å leve sitt
25 liv for sin egen skyld. Vi er farlige for alle formyndere som tror de vet bedre enn folk hva de bør gjøre med sine liv. Vi er farlige for de som tar fra borgerne deres penger for å investere de i forretningsmessig virksomhet som borgerne selv ikke ville satse sine penger på. Vi er farlige for politikere som ikke tror vanlige mennesker selv er i stand til å kjøpe de varer og tjenester de selv mener seg best

tjent med. Vi er farlige for byråkrater som tror de tilhører en ny herskerklasse som kan behandle sine medborgere som sine undersåtter. Vi er farlige for politikere som prøver å kjøpe seg velgere med velgernes egne tvangsinnsamlede penger. Vi er farlige for forbrytere som har latt seg forlede til å tro at samfunnet er mer opptatt av deres velferd enn deres ofre. Vi er farlige for naive og troskyldige fjols som tror de sikrer vår fred, frihet og selvstendighet ved å bekjempe vårt forsvar og våre allierte i NATO. Vi er farlige for vår nye herskerklasse, politikere og byråkrater, som tror de er gitt all makt og all fornuft til å ordne opp i alle saker i samfunnet, men som selv i realiteten er hovedårsaken til de fleste vanskeligheter. Fremskrittspartiets rop er det samme som alle undertryktes rop: Vi vil ha vår frihet! Vi vil ha vår rett til å velge! Vi vil ha likebehandling fra våre myndigheter! Vi vil selv ha den avgjørende innflytelse over våre liv! Vi vil ha frie markedsforhold hvor vi selv gjennom egne valg styrer utviklingen! Det er våre innkjøp av varer og tjenester som skal bestemme hvilke bedrifter som skal leve eller dø! Det er våre selvvalgte behov for tjenester som skal være avgjørende! Så jeg skal si vi er farlige for de mange konkurrenter vi har som bygger hele sin politiske filosofi på å styre borgerne, på å bestemme over borgerne, på å se ned på borgerne, på å dirigere, regulere, organisere og administrere borgerne.

Vi i Fremskrittspartiet vil frihet! Men vi aksepterer også ansvar som en integrert del av friheten. Når vi har foretatt vårt valg, vil vi påta oss ansvaret for valget. Velger vi et yrke det er lite behov for, påtar vi oss ansvaret for omskolering. Velger vi et bosted hvor vi ikke kan livnære oss så godt vi ønsker, påtar vi oss ansvaret ved å flytte eller akseptere lavere levestandard. Velger vi en arbeidsgiver som betaler dårlig, gir oss dårlige arbeidsforhold, aksepterer vi konsekvensene og finner en annen. Velger vi å satse på egen næringsvirksomhet, vil vi ha gevinsten hvis det går godt, men vi påtar oss tapet hvis det går dårlig. Velger vi å kjøpe aksjer i en bedrift, vil vi ha utbytte hvis det går godt, men aksepterer tapet hvis bedriften går konkurs. Velger vi å kjøpe en vare billig, vil vi ha fordelene av det hvis varen holder, men aksepterer ansvaret hvis varen går fort i stykker. Velger vi en ektefelle som ter seg vel, vil vi ha fordelene av det. Velger vi en ektefelle som blir vrien, vrang og trollaktig, får vi selv ta følgene av det.

Vårt hovedbudskap og tilbud til det norske folk ved det kommende valg er således klinkende klart. Frihet for enkeltmennesker i et fritt land styrt etter liberalistiske og markedsøkonomiske prinsipper!

70 Frihet er noe som stadig må forsvares. Friheten blir borte hvis borgerne ikke er
oppsett på å bevare den. Vår frihet i forholdet til andre land er de fleste enig om
kun kan sikres gjennom et kampvillig og godt utstyrt norsk forsvar med lojal
tilknytning til våre allierte i NATO. Vi vil ikke, slik sosialistene i Ap og SV har
gjort, glemme 9. april 1940. Vi husker lærdommen: Den som ønsker fred, må
75 være forberedt på krig. Vårt syn på fredsbevegelser er enkelt. Det er det norske
forsvar og de norske soldater som er vår viktigste fredsbevegelse og som fortjener
vår støtte, respekt og skikkelig og nok materiell til å forsvare oss og seg selv med.

Hva så med enkeltmenneskenes forsvar av friheten overfor andre norske borgere
80 og våre egne myndigheter? Den er det så som så med. Alt for mange tar vår
indre frihet som en ren selvfølge og blir ikke særlig opptatt av andre
medborgeres tap av frihet når det ikke gjelder dem selv. Dette må vi i
Fremskrittspartiet gjøre noe med. Vi må være på vakt mot overgrep på
enkeltmenneskers frihet i samfunnet, uansett når og hvor det skjer. Vi må se
85 helheten i samfunnsutviklingen og være på vakt. Et angrep på naboens frihet
gjør nemlig et angrep på egen frihet langt lettere for frihetens motstandere
fremfor noen. Og frihetens motstandere det er sosialister, kommunister,
fascister, nazister og andre totalitære ideologier som kun ser personer som deler
av et kollektiv, og ikke som noe med egenverdi. Som en av verdens fremste
90 sosialister, Adolf Hitler, sa det: "fellesnyttens fremfor egennyttens".

Vår frihet, våre rettigheter og vårt ansvar var noe våre grunnlovsfedre på
Eidsvoll satte høyt. Vår liberalistiske grunnlov er tuftet på de ideer og den
ideologi vi i Fremskrittspartiet i dag bekjenner oss til. På samme måte som
95 dansketiden medførte tap av frihet og rettigheter for norske borgere, har den
sosialdemokratiske utvikling i vår tid gitt mye av de samme resultater.
Frihetstrangen og nasjonalfølelsen som medførte at vi fikk vår grunnlov av 1814
er i dag igjen nødvendig i vårt land.

100 Dansketidssamfunnets næringsliv var basert på privilegier fra danskekongen.
Næringsvirksomhet ble utøvd ikke etter rettighet, men som et privilegium. Slik
er det også i dag i stor grad. Før en person kan begynne i fiske, i fiskeforedling, i
transport, i varehandel fra eget hus, kontorvirksomhet fra eget hus, i
landbruksproduksjon etc., må det oppnås tillatelse, løyve, bevilling, lisens,
105 sertifikat, konsesjon eller dispensasjon fra det offentlige maktapparat som har
tatt danskekongens plass, nemlig den nye herskerklasse: byråkrater og politikere.
Grunnlovens § 101 lyder: "Nye og bestandige innskrenkninger i næringsfriheten

bør ikke stilstedes noen for fremtiden." Ikke bare brytes denne grunnlovsregel
110 daglig gjennom såkalt moderne grunnlovsfortolkning, men i praksis har også det
offentlige sørget for betalingsordninger og monopolordninger som gjør
etablering av egen næringsvirksomhet umulig i praksis.

La meg bruke legeyrket og fysioterapeutyaket som et grotesk eksempel. Leger
115 som er kvalifisert for utøvelse av legeyrket, og som ønsker å etablere seg i
konkurranse med andre utøvere, er i dag skviset ut gjennom betalingsordningen
fra folketrygdsystemet. Dersom den lokale herskerklasse ikke ønsker det, vil en
lege ikke få 40 % driftstilskudd. Det får konkurrentene. Ikke har han lov til å
kompensere dette med en høyere frivillig egenbetaling fra sine kunder heller.
120 Altså er han utkonkurrert fra begynnelsen av gjennom den nye
betalingsordning for leger. Det samme gjelder for fysioterapeuter. På et område
hvor det er køer for å få utført tjenester har altså den nuværende regjering
innført etableringsstopp i praksis for nykommere. Som om ikke det er nok,
søkes det også å begrense utdanningskapasiteten for å hindre at det blir for
125 mange leger og fysioterapeuter. Hva med hensynet til kundene, pasientene? For
oss i Fremskrittspartiet står den nye kommunehelseloven som det klassiske
eksempel på myndighetsregulering som automatisk vil sikre opprettholdelse av
køer.

130 Vi tror i stedet på markedet som regulator. Hver enkelt skal fritt kunne velge
hvilken lege eller fysioterapeut de vil gå til, og vår felles forsikringsordning,
folketrygden, skal gi det samme oppgjør helt uavhengig av hvilken lege eller
fysioterapeut vi velger når vi trenger deres tjenester. Det samme bør selvsagt
gjelde sykehus tjenester, aldershemstjenester, sykehjemstjenester, med mer. Da
135 vil det bli konkurranse om vår gunst også på det viktige helsemarked. Da vil
tilbyderne av slike tjenester virkelig måtte legge seg i selen for å tilfredsstille
borgernes behov og ikke bare byråkratenes og politikernes ønsker. Det vi vil ha,
er ganske enkelt frihet for den enkelte til å velge fritt mellom ulike tilbud fra
leger, fysioterapeuter, sykehus og andre institusjoner basert på den enkeltes egne
140 prioriteringer. Men samtidig vil vi at det også skal være full frihet for den enkelte
lege, fysioterapeut og helseinstitusjon til å etablere virksomhet på det sted og på
de premisser disse selv bestemmer etter sine prioriteringer. Alle borgere skal,
både som næringsdrivende og kunde, ha sin frihet og sin rett til å velge!

145 Hva skal så myndighetenes rolle være i et slikt marked som jeg her har beskrevet?
Enkelt. Myndighetene skal [innta] en nøytral og objektiv kontrollrolle.

Myndighetene skal kontrollere at legen er kvalifisert for å utøve legeyrket.
Myndighetene skal kontrollere at fysioterapeuten er kvalifisert for å utøve
150 fysioterapeutyrket. Og det aller viktigste: Myndighetene skal kontrollere at det
hersker like konkurransevilkår for alle utøvere innen yrket.

Det betyr selvsagt at myndighetene ikke må subsidiere enkelte utøvere eller legge
spesielle hindringer i veien for noen av utøverne. I dagens Norge synder
155 myndighetene enormt mot dette prinsipp på en lang rekke næringsområder.
Noen leger har avtaler med kommunen, andre har ikke. Noen leger driver i
subsidierte lokaler og med subsidiert hjelp, andre leger må greie seg uten. Det er
slike inngrep som skaper ugreie i markedsmekanismen og som gir sosialistene
argumenter om at markedet ikke fungerer. Det er slike inngrep som ødelegger
160 markedsmekanismen, vi i Fremskrittspartiet vil fjerne. Først når alle utøvere av
et yrke vet at myndighetene kun vil sørge for like vilkår for alle, vil utøverne
ensidig bli opptatt av å levere varer eller tjenester som kundene ser seg tjent med,
og konkurransen mellom utøverne vil være kundenes garanti for best kvalitet og
lavest mulig pris.

165 På samme måte som i fjor vil jeg berømme statsråd Astrid Gjertsen for hennes
prioritering av konkurransen i det norske samfunn. Hun arbeider utrettelig
sammen med prisdirektør og liberalist Egil Bakke for at konkurransen skal bli
hoveddrivkraften som sikrer forbrukerne det beste tilbud og den mest mulig
170 rasjonelle produksjon. Det er beklagelig at hun ikke får gjort noe med det
viktigste marked i Norge for tiden, nemlig helse- og eldreomsorgsmarkedet. Til
vår venninne Astrid vil jeg gjerne si: Vær så snill og snakk litt med din kollega,
statsråd Leif Arne Heløe, om konkurransens fortreffelighet, slik at vi også som
pasienter og pleietrengende kan få nytte godt av dens resultater!

175 Jeg har oppholdt meg endel med helsemarkedet, fordi ved siden av landbruks-
og fiskerisektoren er det denne del av vårt samfunn som er mest sosialisert og
med sosialismens automatiske resultat, nemlig køer, lav effektivitet, dårlig
ressursutnyttelse og høye omkostninger. Disse problemer løses ikke med mer
180 tvang og mer sosialistisk planlegging og administrering, men med frihet til å
etablere virksomhet, frihet til å velge, nøytralitet hos myndighetene og
omdannelse av folketrygden til en forsikringsordning som gir samme
stykkprisbetaling for utført tjeneste helt uavhengig av hvem pasienten har valgt
til å utføre tjenesten.

Gjelder så de samme ordninger også andre næringer? Ja, selvsagt! I landbruksproduksjonen bør det være fri etableringsrett uten konsesjonsordninger, boplikt eller driveplikt. Det må være forbrukernes behov og ønsker om kvalitetsvarer og lave priser som skal være det utslagsgivende, men sikret en selvforsyningsgrad tilsvarende det nødvendige i en krisesituasjon. I fiskeriene bør kvoteordninger, løyveordninger, konsesjonsordninger og lignende fjernes slik at det blir effektiv konkurranse for fangst, foredling og distribusjon, uten andre inngrep enn det som må til for å sikre bestanden for fremtiden gjennom kontroll med de totale oppfiskede mengder. Innen transportsektoren bør løyveordninger som bygger på såkalt behovsprøving fjernes, slik at det kun gjenstår kontroll av sertifikater og andre kvalifikasjonskrav for utøverne. På varehandelsområdet bør lukkeloven oppheves helt, slik at det blir forbrukernes behov og ønsker som opptar alle i næringen. Innen finansieringsmarkedet bør renteerklæringen oppheves og tariffavtalen for bankansatte om arbeidstid erklæres i strid med prislovens bestemmelser om forbud mot horisontal konkurranseregulering, slik at banker er åpne når forbrukerne ønsker det og ikke bare når det passer de ansatte. Merverdiavgiftsloven må endres slik at private næringsdrivende ikke blir hindret i å konkurrere om oppdrag for offentlige etater, som i dag slipper moms når de utfører oppdrag med egne ansatte og egne maskiner. Statlige og kommunale etater som utmerket kan kjøpe sine tjenester på et fritt konkurransemarked hos private næringsdrivende, må avvikle sin egen utførende virksomhet. Subsidiert av enkeltbedrifter i industrien bør opphøre, slik at det blir like konkurransevilkår for alle. Statens aksjer i industribedrifter bør selges til høystbydende, og Statoil bør omdannes til et folkeaksjeselskap ved lik utdeling av aksjer til alle borgere og deretter behandles likt med andre norske oljeselskaper av myndighetene.

På eiendomsmarkedet må det innføres full valgfrihet for eierne med hensyn til hva eiendommen skal brukes til, så lenge det ikke strider mot nøytrale lovregler på spesielle områder, og enhver regulering av husleier eller omsetningspriser må fjernes. Den riktige pris på en eiendom, en maskin, et hus, en leilighet eller rettighet er det en annen frivillig er villig til å betale, og ikke det en eller annen myndighet representert ved politikere eller byråkrater påstår den skal være. Vår nåværende konsesjonslov er en ren hån mot våre grunnlovsfedre: Hvis Hansen og Olsen blir enige om en avtale, hvor Hansen kjøper Olsens eiendom til en pris de begge ser seg tjent med, er dette ulovlig såfremt ikke den nye herskerklassen gir sin velsignelse gjennom såkalt konsesjon. Vi i Fremskrittspartiet vil ha igjen

den private eiendomsrett og borgernes rett til selv å avgjøre hva de selv er best tjent med. Bort med konsesjonsloven!

230 Hvis du eller jeg vil bruke våre sparepenger, vel og merke våre sparepenger, til kjøp av eiendom eller aksjer i utlandet, ja, så må vi ha herskerklassens tillatelse gjennom lisens, eller det er fastsatt en grense for hvor mye av våre penger vi kan bruke. En ny hån mot vår frihet. Bort med valutareguleringsloven!

235 Hvis en fisker vil selge meg eller deg sin fangst direkte fra fiskebryggen og vi vil kjøpe, er det ulovlig uten tillatelse fra herskerklassen, selv om avgiftsoppkreving registreres og betales. Enda en hån mot fiskernes, din og min frihet til selv å velge. Bort med råfiskloven!

240 Hvis en restauratør vil servere meg vin til maten og konjakk til kaffen, og jeg vil betale den pris han tilbyr dette til, er vi avhengig av herskerklassens tillatelse, selv når avgifter registreres og betales. Enda et hån mot restauratørens og min frihet. Bort med behovsprøvingen!

245 Hvis en arbeidsgiver tilbyr en ungdom jobb til 15 kroner timen og ungdommen vil ha jobben til den prisen, kommer organisasjonstyrannene og hyler: Nei, det er under tariffen! Og dermed blir ungdommen uten jobb, for til høyere pris har ikke arbeidsgiveren råd til å ansette ham. Bort med organisasjonstyranniet! I denne sammenheng vil jeg hevde at deler av vår arbeidsmiljølov og myndighetenes aksept av arbeidslivets organisasjonsmakt klart strider mot
250 grunnlovens § 109 som lyder: "Det påligger statens myndigheter å legge forholdene til rette for at ethvert arbeidsdyktig menneske kan skaffe seg utkomme ved sitt arbeid." Hva med ungdommen som hindres i å ta jobb til 15 kroner timen av tariffavtalers bestemmelse om minstelønn? Hva med en pensjonist over 70 år som gjerne vil fortsette å jobbe? Hva med en vanlig
255 arbeider som vil jobbe mer enn 300 overtidstimer i året eller med kortere sovepauser enn det arbeidsmiljøloven gir adgang for?

I sannhet har vi i Norge behov for gjenoppfriskning av de idealer vår grunnlov bygger på. Vi må på nytt få enkeltmenneskets frihet og rettigheter frem i lyset.
260 Vi har fått nok av vår tids formyndere, vår tids herskerklasse, vår tids øvrighet! Vi vil ha vår frihet som enkeltmennesker!

Noen hevder at vi i Fremskrittspartiet bare er opptatt av materialistiske ting - at

265 vi vil betale mindre skatter og avgifter, men ha flere fordeler. Intet er galere enn
det. Vi vil betale mindre skatter og avgifter, ja, men vi vil til gjengjeld greie oss
mer selv. Vi står også for mange hevdvunne positive livsholdninger. Vårt partis
stifter, Anders Lange, sa mange kloke ord: "Du skal stå på egne ben, ikke på
270 andres." Dette slagord er hånet av mange, men i virkeligheten inneholder det
enorme positive verdier. Det beskriver troen på enkeltmenneskets muligheter og
plikter. I første instans er vi alle selv avhengig av hva vi selv gjør med våre liv.
Hver enkelt har muligheter hvis vi bare leter litt. Hver enkelt har plikt til å gjøre
sitt beste for å livnære seg selv. Noe lignende sa også Abraham Lincoln: "Du
hjelper ikke ditt medmenneske ved å gjøre for det; det vedkommende er i stand
275 til, kan og bør gjøre for seg selv." Det er ikke noe usosialt i dette utsagn, tvert
imot. Det er det man har evne til å gjøre selv man skal og bør gjøre selv. Mangler
evnen på grunn av sykdom, funksjonshemning eller alder, stiller forholdene seg
selvsagt annerledes. Men for friske og arbeidsføre mennesker gjelder både
Anders Langes regel og Abraham Lincolns regel.

280

Jeg nevnte innledningsvis at vi i Fremskrittspartiet er farlige for mange. Men det
er flere! Vi er farlige for de som liker å hevde at vi alle tilhører en svak gruppe
som bare kan greie oss ved hjelp fra andre. Vi er farlige for de som sier til en
person som har begått en forbrytelse at: "Det er ikke din skyld, men samfunnets
285 som har vært så slem mot deg. Du har jo ikke hatt noen sjanser. Du er en taper.
Det er synd på deg." Sånt tøv! Vedkommende blir jo fratatt enhver selvrespekt
og tro på seg selv og sine evner. Vi er farlige for de negative som strør om seg
med spådommer om fordervelse og undergang for folk. Vi er farlige for de som
lever av å skape tapere for derved å ta betalt for å hjelpe dem. Vi er farlige for
290 slike som alltid finner unnskyldninger for folk som har helt normale problemer
og som hevder folk ikke kan løse problemene selv.

Vi i Fremskrittspartiet er nemlig positive. Vi tror på folk. Vi står for det
motsatte av janteloven. Det er klart du duger til noe. Det er klart du kan bli
295 bedre enn andre hvis du legger deg i selen. Det er klart du kan løse dine
problemer hvis du virkelig prøver. Det er klart du skal tro på deg selv og tro du
er noe. Det er klart du kan hvis du bare vil.

Jeg har hittil omtalt noen fundamentale synspunkter for Fremskrittspartiets
300 ideologiske helhetssyn, men jeg vil også få knytte noen kommentarer til
spørsmål av mer konkret art i forbindelse med den forestående valgkamp om
den politiske situasjon.

305 Vi blir ofte spurt: Hvem er FrP's hovedmotstander i norsk politikk? Svaret er enkelt: Det er de erklærte sosialistiske partier SV, Arbeiderpartiet og Venstre! Derne-
310 st er det uærklærte sosialistiske parti Senterpartiet, vårt kanskje mest reguleringsglade og dirigeringsglade parti! Så kommer formynderpartiet KrF og til sist Høyre, som i praksis ikke følger opp sine løfter om skatter, avgifter og offentlige inngrep.

Men vi har et overordnet mål, nemlig å hindre Gro fra å komme inn i regjeringsbygget! Det betyr nemlig helt sikkert økte skatter og økte avgifter, fordi hun og hennes sosialister bygger sin politikk på den tro at hun vet best
315 hvorledes folk skal leve sine liv, hun vet best hvordan og til hva folk skal bruke sine penger, hun vet best hvilke industriforetak folk bør investere sine penger i, hun vet best hvem som er egnet til å få lov til å drive næringsvirksomhet, og hun vil at begge ektefeller skal ut i lønnet arbeid for å overlate omsorgen for barna til fremmede mot betaling.

320 Arbeiderpartiet er et negativt parti. Som klager og syter over alt og alle. Arbeiderpartiet står for det syn at enkeltmennesker alene ikke er noe verdt, idet de bare som en kollektiv masse betyr noe. Gro søker å ødelegge den enkeltes samfunnsmoral ved å frita enkeltmennesket for ansvar og tro på seg selv, ved å gi
325 Kåre skylden for alt som er av problemer både for enkeltmennesker, familier, bedrifter og lokalsamfunn. Arbeiderpartiet tror de skaper nye arbeidsplasser ved å ødelegge dem som skaper slike, nemlig arbeidsgiverne. Arbeiderpartiet lider av styringsmani og legger sin sjel i å skape alle mulige hindringer for enkeltmennesker som vil stå på egne ben, som vil skape bedrifter og
330 arbeidsplasser, og glorifiserer underskuddsbedrifter og skjeller ut overskuddsbedrifter. Og sist, men ikke minst: Gro viser forståelse for og unnskylder diktatorene i Kreml og skjeller ut president Reagan ved enhver mulig anledning, og er således en fare for vår nasjonale sikkerhet og frihet.

335 Senterpartiets parlamentariske fører Johan Buttedahl har erklært Fremskrittspartiet for sitt partis hovedmotstander. For meg er det i praksis ensbetydende med at han har erklært Senterpartiet som et sosialistisk parti. Stortingsrepresentant Lars Velsand, en av Senterpartiets sikkerhetspolitiske overløpere, vil heller ha regjeringssamarbeid med Gro hvis vi kommer i
340 vippeposisjon. Landbruksminister Isaksen, Senterpartiets "sterke mann" i regjeringen, gjennomfører en beinhard tvangssosialisme overfor frihetselskende

bønder og binder disse på hender og føtter gjennom konsesjonsgrenser, konsesjonsregler, boplikt, produksjonsstyring, omsetningsmonopoler og et
345 jordbruksavtalesystem om hvilket det er hevdet tidligere, at bare landbruksdirektøren og Gud hadde oversikt over. Nu er situasjonen den at først ga Gud opp, så ga landbruksdirektøren opp, og nu er det bare Isaksen som later som han forstår det hele.

350 I den kommende valgkamp skal Buttedahl & co få svar på tiltale av oss. Det vil jo være naturlig at Senterpartiet møter sin hovedmotstander til politisk holmgang. Jeg har derfor skrevet til formann Jacobsen og utfordret ham og hans parti til 4 valgdueller. Jeg ber Isaksen møte Jens Marcussen om landbrukspolitikk, Lars Velsand mot Bjørn Erling Ytterhorn om forsvars- og
355 sikkerhetspolitikk, Johan Buttedahl mot Fridtjof Frank Gundersen om distriktspolitikk, og Jacobsen vil jeg selv møte om politisk ideologi og partiplassering. Så får vi se om Buttedahl & co kun er friske med sine egne uttalelser når de er blant sine egne, eller om de tør møte sine hovedmotstandere til åpen meningsutveksling.

360 Kristelig Folkeparti er et merkelig parti. Det nærmeste jeg kan komme en helhetlig ideologi må være at det står for omseggripende veldedighet med penger innsamlet med tvang fra andre, men brukt av partiets folk i de organer de sitter. Slik jeg leser bibelen og Jesus' lignelser, er denne holdning stikk i strid med den
365 kristne lære. Jesus snakket vel aldri om å bruke tvang. Han formante, anbefalte og ga råd, men respekterte fullt ut enkeltmenneskets rett til å velge, til å bestemme selv, men ga da også klart beskjed om konsekvensene om man ville bli velsignet eller fordømt. Det mest skuffende er imidlertid KrF's klare nedprioritering av en positiv og aktiv familiepolitikk. I dag går KrF mot full
370 ektefelledelt beskatning, tok ikke dissens i familiemeldingen som åpner for likestilling mellom ektefeller og samboere, gir langt mer økonomisk hjelp til familier som lever av to inntekter og får andre til å passe barna, enn de familier som selv påtar seg dette ansvaret og som må leve av en inntekt. KrF's praktiske politikk prioriterer de som overlater omsorgsfunksjonen til betalte folk utenfor
375 familien. Da hjelper det ikke om de med utsagn snakker varmt for å styrke familien som enhet.

Så er det partiet Høyre da. Hva er galt med dét parti som ligger minst langt fra Fremskrittspartiet? En masse! Men det viktigste etter min oppfatning, er den
380 enorme forskjell på det partiet hevder å stå for og det de foreslår i praksis, og slik

de stemmer i Stortinget. På mange områder består Høyres konservatisme i å
konservere Gerhardsens, Brattelis, Nordlis og Gros politikk. Det var ikke det
velgerne ventet seg da Høyre dannet regjering alene. De ventet
385 overensstemmelse mellom valgløfter og forslag til Stortinget. De ventet forslag
om en radikal nedskjæring av marginals-katten - overtidsskatten, som Erling
Norvik kalte den i valgkampen -81. De ventet forslag om lavere bensinavgift,
slik Astrid Gjertsen lovet i valgkampen -81. De ventet lavere priser på varer i
"den øverste hylle" som Erling Nordvik lovet. De ventet radikale endringer i
390 konsesjonsloven, som Kåre Willoch lovet, ikke kosmetisk pynting. Og, fremfor
alt, ventet de 7 milliarder 1979-kroner i skattelette for personer i fireårs
perioden, som Jo Benkow lovet. Intet av dette foreslo den rene Høyre-regjering.
På skattesiden er glansuttrykket "en dynamisk skattepolitikk" som blåst bort. Det
første statsbudsjett som Presthus la frem inneholdt ikke en gang en fjerdedel av
395 de 7 milliarder som var lovet, enda det selvsagt var lettere å endre et Ap-budsjett
enn det senere ville være å endre et tidligere Presthus-budsjett.

Det Høyre har gjort galt i første rekke, er å vise en enorm ettergivenhet overfor
mellompartiene. Bortsett fra Astrid Gjertsens konkurransepolitikk, har ikke
400 Høyre stått hardt på for en eneste av sine flaggsaker. Selv i avgjørende
sikkerhetsvoteringer har ikke Willoch fremsatt kabinettsspørsmål. Den "store"
saken hvor dette våpen ble tatt i bruk var når Sp truet med å stemme for et
forslag om at hele tippeoverskuddet skulle til idretten. Forstå det den som kan!
Tenk om Willoch hadde stilt kabinettsspørsmål for å redusere marginals-katten
405 radikalt? Tenk om Willoch hadde stilt kabinettsspørsmål for å sikre lojalitet
overfor NATO? Tenk om Willoch hadde stilt kabinettsspørsmål for å oppheve
etableringsloven? Tenk om Willoch hadde stilt kabinettsspørsmål om
Statsfjordoperatør-spørsmålet? Det hadde vært noe det. Da hadde også Høyre
stått til troendes når det gjelder å kjempe for sine flaggsaker. Nei, det Høyre
410 trenger, er å føle pusten av en konkurrent som virkelig står på i kampen for
næringsfrihet, enkeltmenneskets frihet, og som leder an i kampen for sterk
nedsettelse av skatter, avgifter og offentlige inngrep. Det eneste parti som gir slik
konkurranse for Høyre, er Fremskrittspartiet, og økt oppslutning om
Fremskrittspartiet vil være det eneste språk Høyre og regjeringen vil forstå når
415 det gjelder radikale endringer i det norske styringssystemet.

Vårt parti har vært gjennom en rivende utvikling. 2,5 % i 1979, 4,5 % i 1981 og
6,3 % i 1983. Toppen på meningsmålingene kom vinteren 83/84 med 9,5 %,
som et resultat av Presthus forslag om økte bilavgifter. Samtidig ble nytten av

FrP i Stortinget demonstrert ved at forslaget om økning av bilavgiftene ble halvert. Uten oss ville det ikke skjedd, og vi fikk gjennom den hendelsen vist vår indirekte innflytelse. Den fremgangen var psykologisk meget skadelig for oss. Vi trodde etterhvert at vi ville fortsette å vokse uten å fortsette kontinuerlig vår utadvendte aktivitet, og vi har vel sunket for mye tilbake til våre verv i kommunestyrer, fylkesting, Storting og utallige styreverv, råd og utvalg.

Pressen og våre motstandere koser seg om dagen: Det er "tungt" for Fremskrittspartiet. Er Fremskrittspartiet på vei ut? Fremskrittspartiet greier ikke overgangen fra protestbevegelse til seriøst, ansvarlig parti, heter det. Kjenner dere igjen ordene og tonene? Ja, det gjør vi. Det samme ble hevdet under valgkampen i 1979 og i 1981 og delvis i 1983. Våre motstandere og pressen tok feil den gang, og vi skal love de tar feil igjen! De tror de skal få oss til å tvile, til å bli nedtrykte, til å få en nederlagsstemning, men de tar feil! Det er "håningen", "overbærenheten", "overseelsen", som får oss til å tenne, til å finne igjen gløden, pågangsmotet, kamplysten og "gå på"-humøret.

Dette landsmøtet er slutten på vår indre debatt om partiprogram og organisasjonsforhold. Dette landsmøtet er imidlertid begynnelsen på vår valgkamp. Nu skal vi samles om den store felles oppgave. Våre mål er ikke uendret. Vi skal bli større enn Senterpartiet. Vi skal puste KrF i nakken. Vi skal på vippen. Vi skal vise folket at vi er tillit verdig: Om alt går 100 % perfekt for oss og de andre gjør tabber, skal vi ha 15 på tinget, men vi er fornøyd med 10! Til Gro, Kåre, Kjell Magne og Johan vil jeg si: Dere tror vi er borte - dere tar feil! Som før, som "fugl fønix"! Fremskrittspartiet kommer igjen! Vi står klar til "å veksle noen ord" med dere alle den 10. september.

Takk for oppmerksomheten!